

Selçuklu Prime Bölüm 3

— omer-yildiz · 19 Mayıs 2026

SELÇUKLU SARAYINDA

Babam ve annem, dün akşam dedikleri gibi beni medreseye yollamadılar ve direkt saraya götürdüler. Tabii ben heyecanlıyım. İçim içime sığmıyor. Sonuçta Selçuklu Sarayını görmek herkese nasip olmaz.

Babam muhafızlara selâm verip içeri girdi. Annemle birlikte bende babamın peşi sıra içeri girdik. Karşımda bembeyaz, ışıl ışıl parlayan, göz kamaştırıcı bir yapı duruyordu. Selçuklu Sarayı bu olsa gerekti. Avlusunda süs havuzları, çimenler, lalesinden gülüne, papatyasından menekşesine kadar çeşit çeşit çiçekler; çiçeklerden nektar toplayan arılar vardı.

Ben büyülenmiş bir şekilde sarayın kapısından içeri girdim. Yerde kırmızı halılar uzanıyor, vezirler, din adamları, ordu komutanları karşılıklı dizilmiş Sultan Tuğrul'un ağzından çıkacak her kelimeye kulak kabartıyorlardı. Sultan Tuğrul altın işlemeli tahtında kurulmuş, bizi süzüyordu.

Babam odaya girdiğimizde eğilebildiğince eğilip Sultan'ı selamladı. Annemle bende aynısını yaptık. Babam doğrulunca bizde doğrulduk. Sultan "Buyur Kutlanmış. Nedir isteğin?" diye babama sordu.

Babam elini eteğini düzelterek benim yaptığım icadı anlattı. Babamın konuşması bitince "Görelim bakalım, nasıl bir icat imiş," dedi Sultan.

Bunun üzerine ben, hızla kavalı ve geri tepmeyi azaltan küp şeklindeki tahta parçasını alıp içini barutla doldurdum, neftli bezi yerleştirdim ve ateşledim. Kaval büyük bir gürültüyle ateşlendi ve hedef olarak konulan demir bardağı delip yerdeki halıya saplandı.

Bütün saray erkanı şaşkınlıktan donup kaldı. Ancak kısa süre sonra fısıldaşmalar başladı. Bu fısıltılar dayanılmaz bir hâl alınca Sultan Tuğrul Bey saray erkanını susturdu. Tahtından inip yanıma yaklaştı, elini omuzuma koyup "Bu icadın... Tüm İslâm âleminin kaderini değiştirecektir Kutalmış oğlu Ömer Bey," dedi. Ardından "Seni saraya alıyorum. Ordum için bu icadı geliştireceksin," diye ekledi.

Sultan'ın bu kararına görünüşte herkes katıldı. Ancak bazı vezirler ve din adamları "Şeytan icadı", "Allah istese bize o icadı verirdi. Vermemişse bir sebebi vardır" diyorlardı.

Bu sözler Sultan'ın kulağına gitmiş olacak ki saraya alınmamın üçüncü günü beni huzuruna çağırdı. Huzuruna vardığımda oradaki bir imam "Eğer Allah isteseydi bize bu icadı bir şekilde verirdi. Ancak sen yaratılışına karşı çıkıp bu icadı yaptın. Sen bir kâfırsın!!!" dedi hiddetle.

Bu sözler üzerine öfkelenip imama vurdum ve bir yumrukta yere serdim. Ancak bu çok ama çok tehlikeli bir hareketti. Sultan'ın huzurunda bir imama yumruk atmak ölüm fermanı demektir.

Ancak Sultan Tuğrul müdahale etmek isteyen muhafızları durdurunca bende imama yaklaşıp "Eğer Allah isteseydi bize yüzgeç verir, suda yüzerdik. Gemi üretmemize gerek olmazdı. Eğer Allah isteseydi bize uzun yollara dayanma ve çok yük taşıma verirdi. Böylece at ve deve kullanmak zorunda kalmazdık. Eğer Allah yalın ayak dolanmamızı isteseydi ayakkabı üretmemize izin vermezdi.

Şimdi beni iyi dinle ihtiyar. Eğer bir daha beni sorgulama cüretine kalkışırsan sonu pek iyi bitmez iyi bilesin," dedim.

Sonra Sultan Tuğrul'un önünde eğilerek "Bu tatsızlık için özür dilerim Sultan'ım. Beni niçin

çağırıştınız? Arz ederim,” dedim.

Sultan Tuğrul, yüzündeki tebessüm ile “Selçuklu'nun bütün atölyeleri senin emrindedir. Bu icadı derhâl üretmeni emrediyorum,” dedi.

“Emir baş üstüne,” diyerek huzurdan ayrıldım. Ben ayrılır ayrılmaz Sultan Tuğrul, o imamı görevinden azletmiş. Bunu duyunca içime bir su serpildi, çok sevindim. Ancak bir insanın ekmek teknesini kaybetmesine üzüldüm.